

Z OBSAHU:

MONKEY BUSINESS • STROMBOLI • JIŘÍ DĚDEČEK • PETR SKOUMAL
PRAŽSKÝ VÝBĚR • KAREL RODEN • JAN NĚMEC
MIROSLAV HORNÍČEK • JEAN FOURNET

MONKEY BUSINESS ŠTĚSTÍ POSTMODERNÍ DOBY

Příznivci Monkey Business se 8. března dočkají nového alba, které se bude jmenovat *Happiness of Postmodern Age*. U příležitosti příprav na vydání této dlouho očekávané novinky jsme členům kapely položili pár otázek:

Co bylo při nahrávání alba obtížné?

Především naše děti, které tím, že stále něco vyžadují, způsobili nahrávací prodlevu ve výši čtyř let. Naše zavedené pracovní tempo se zcela zastavilo a někdy jsme měli pocít, že desku nikdy nedoděláme. Dej mi napít, já se nudím, pojď mi utřít

prdelku a táto, vstávej a zapni mi Minimax... to je jen drobný výčet situací, které nám komplikovaly nahrávání.

Co vás při přípravě alba nejvíce překvapilo?

Vůbec nic. Co tak může okoralého, postmodernního, asi čtyřicetiletého

člověka západního střihu, navíc poštězeného quasiuměleckým syndromem a mírným sklonem k alkoholismu ještě překvapit?

Co pro kapelu znamená přítomnost Joan Baez v několika nahrávkách?

Jsme velmi rádi, Joan nám nazpívala ►

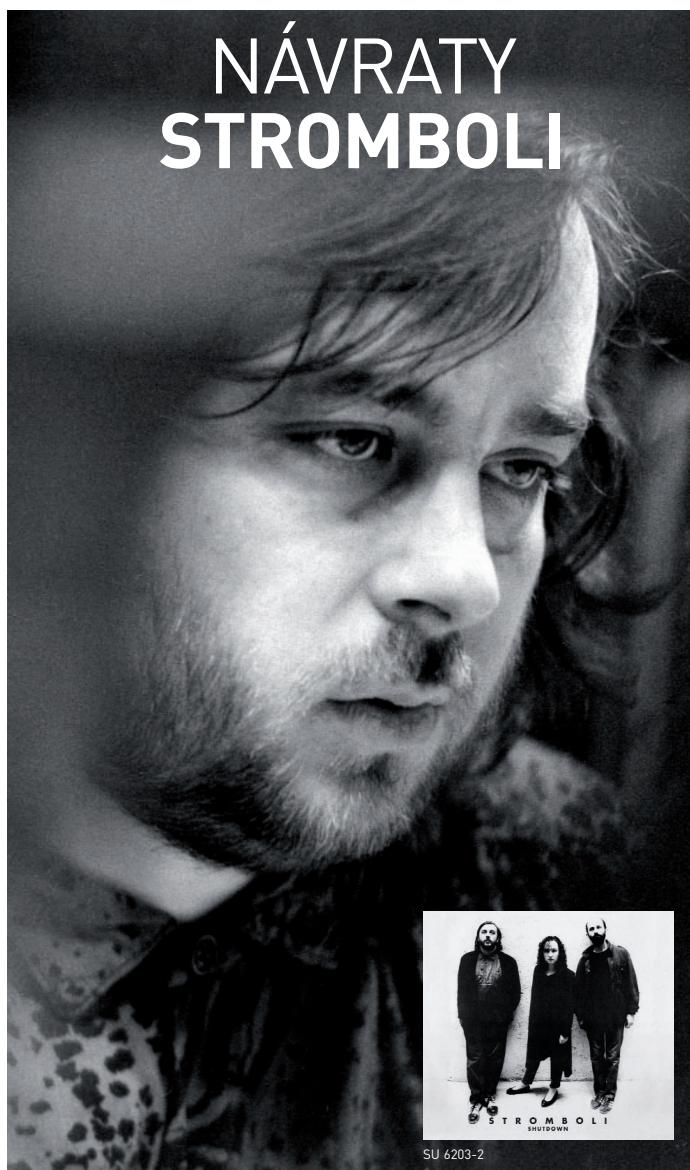
► party do tří písni tak úžasným způsobem, že jsme zcela zcepeněli. Je to velká osobnost a za to, že se zahodila s tak bezvýznamným souborem, jí patří velký dík. Konečně třeba začneme mít rádi Boba Dylana.

Na co se můžou těšit návštěvníci koncertů vašeho jarního turné?

Toť zapeklitá věc a úkol pro otevřené hlavy... Jak transcendovat tuto starou, milionkrát znásilněnou stařenu showbusinesu?... My se však budeme držet klasiky, nebudeme hrát akusticky ani se symfonickým orchestrem, ale prostě si oblíkneme nové kostýmy a zahrajeme pěkně zobrazení věci z nové desky.

TOUR – jaro 2013

01.03.	Brno – Fléda
02.03.	Valašské Meziříčí – M klub
08.03.	České Budějovice – Café klub Slávia
15.03.	Kadaň – Orfeum
16.03.	Karlovy Vary – Lidový dům
21.03.	Litoměřice – Kulturní dům
05.04.	Plzeň – Buena Vista Club
12.04.	Ostrava – Hudební klub Barrák
13.04.	Krnov – Kofola klub
17.04.	Olomouc – U klub
18.04.	Bratislava – Atelier Babylon
19.04.	Česká Lípa – KD Crystal
20.04.	Jablonec nad Nisou – Eurocentrum
27.04.	Pardubice – Žlutý pes
03.05.	Jaroměř – Bastion 35
23.05.	Praha – Žluté lázně

První album Stromboli vyjde znova na vinylu, „dvojka“ v reedici na CD.

Úspěšná loňská 2CD reedice debutového dvojalbumu skupiny Stromboli z roku 1987 vyvolala i jeho aktuální vinylovou podobu vycházející z nové zvukové úpravy, avšak v původní grafické úpravě. 2LP vychází díky podpoře Nadace OSA.

Ke stejnemu datu, tedy 22. února, Supraphon připravuje i reedici druhého alba Stromboli Shutdown.

„Když se mám vyjádřit k CD Shutdown, pokud člověk vůbec může nějak hodnotit svoje dílo, tak si myslím, že je to jedna z nejoriginálnějších věcí, co jsem udělal,“ říká s odstupem Michal Pavláček. „Deska vlastně vznikala, když už Stromboli de facto neexistovali. Byla to moje reakce i únik z rozpadlého vztahu s Bárou Basíkovou, snaha najít nějaké světlo a smíření, poslední vzdech Stromboli.“

V roce 1989 Michal Horáček napsal obsáhlý komentář do bookletu alba. Píše v něm mimo jiné: Určitou symboliku nalézám už v samotném názvu tohoto elpíčka. Shutdown bychom snad do češtiny mohli přeložit, jako Spadla klec. Je v tom cosi hrozivého, hořce osudového... a důvěrně známého. Přesto tuším v tom názvu i další významy: uvnitř nezměrně velké klece světa, omezení lidskou nutností živit se, šatit, každý den usínat, hledáme své stezky v pokroku před nekonečným vesmírem, ale i s neudusitelnou hridotí, nezměrně velcí, pomíjiví i trvající na cestách labyrintu uvnitř své klece zvané Země...

Album Shutdown se může stát velkým objevem pro mladé posluchače, kteří mají rádi výbornou a originální muziku v netradičním podání.

JIŘÍ DĚDEČEK Z TOHOTO NAHRÁVÁNÍ JSEM BYL NERVÓZNÍ

Básník, písničkář, textař, spisovatel, překladatel a také šéf Českého centra Mezinárodního PEN klubu Jiří Dědeček slaví šedesátiny. Je to pro něj, jak říká, významné jubileum, obzvláště poté, co se už několik let léčí na onkologii.

Supraphon vydává (panu Dědečkovi k narozeninám) jeho legendární album *Zabili trafikantku* (doplňné několika bonusy). Nahrávka vznikla během jediného živého koncertu v Semaforu na jaře roku 1989, tedy ještě za starého režimu.

Vzpomínáte si na ten koncert?

Vzpomínám. Vybavují si, že jsem měl trému, byl to pro mě obrovský stres: kolem se neustále tyčily lesy mikrofonů, pobíhali technici, zněly pokyny typu tohle musíš, tohle nesmíš... cítil jsem se hodně svázaný. Naštěstí v publiku seděli milí lidé z Jonáš klubu a ti vytvořili atmosféru, která mě postupně té trémy zbabovala. Nevím, zdali to dnešní posluchač pozná, já ale z té nahrávky onu ohromnou svázanost pořád slyším a cítím.

Elpíčko bylo nahráno před Listopadem, ale vyšlo až v roce 1990...

Když si poslechnete texty, je jasné, že se vydavatelům v Pantunu do zve-

řejnění těhle desky moc nechtělo. Jinak jsem ale osobně příliš mnoho potíží s režimem neměl – byl jsem malá ryba. Občas mi zakázali vystupovat, občas přišla nějaká stížnost mému zřizovateli. Ale ten se choval statečně.

Bonusy na právě vydávanou desku jste si vybíral sám?

Ne, to byla volba paní Nadi Dvorské, producentky Supraphonu. Jsou to písničky z původního pantonského „elpíčka“, tedy EP desky. Supraphon před časem převzal repertoár Pantunu a tak se tyhle písničky objevily jako bonus na tomto albu. Jisté, ten bonus by na CD mohl být i širší, to už by ale byla jiná deska.

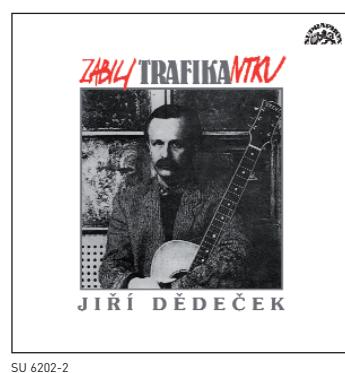
Původní deska je nahrána živě, bonusy jsou nahrávky studiové; možná trochu narušují celkovou atmosféru alba...

Je to tak, ale ten bonus je jako bonus označen, v bookletu je graficky oddělen, písničky mají podobnou poetiku jako ty z původní desky. Tak snad je to akceptovatelné.

Hlídal jste si remastering alba?

Ne, těmbole technickým věcem nerozumím, stejně tak nuancím, které zkušený zvukař zaznamená, ale já mnohdy ani nepostrehnu. Co slyším, to jsou vlastní chyby. Do určité míry je tolerují, říkám si, že jsou v toleranci žánru. Když je jich moc, snažím se věc natočit znova, ale

v tomto případě to pochopitelně nešlo. Tak jsem se zvukové úpravy desky ani neúčastnil.

PRAŽSKÝ VÝBĚR

JEDE DALŠÍ TURNÉ A VYDÁ BĚR!

SU 6210-2

Skupina Pražský výběr na svých březnových koncertech v Plzni, Olovouci, Bratislavě a v Praze fanouškům představí mnoho hostů. Mezi nimi budou bývalí spolupracovníci František Ringo Čech, Ondřej Soukup, Miloš Dodo Doležal, ale i Iva Pazderková a další hosté, jejichž jména jsou zatím v jednání. Ondřej Soukup, jeden z prvních členů legendární kapely, příslíbil, že tentokrát vezme do ruky baskytaru a zahraje s kapelou několik písni, chybět nebude ani proslulá hláška: Haló, tady Soukup. Tu už tento někdejší jazzman a nynější popový hitmaker pronesl před překvapeným publikem při prvním reunionovém koncertu Pražského výběru vloni v listopadu. Také kytarista Doležal si na jevišti připomene časy, kdy hrával s Pražským výběrem a přítomnost F. R. Čecha připomene slavný klip k písničce Pražákům, téměř je tu hej, ve kterém v doprovodu kozy bloudí ulicemi metropole. Iva Pazderková se

TURNÉ 2013:

- 19. 03. - Plzeň, ČEZ Aréna
- 22. 03. - Olomouc, zimní stadion
- 24. 03. - Bratislava, Aegon Aréna
- 26. 03. - Praha, Tipsport Aréna
- 29. 03. - Hluk u Uh. Hradiště, sportovní hala

zase postará o předmluvu k písni Sbal si to svý ráno. V té manželka-smetrika laje zpívajícímu Michaelu Kocábovi mimo jiné: "Ty budižničemu, ty jenom leštíš ty svý věčný cibule, ty kutile domácí..."

Pražský výběr bude i letos vystu-

povat v původní sestavě se zpěvákem a klávesistou Michaelem Kocábem, kytaristou Michalem Pavlíčkem, baskytaristou Vilémem Čokem a dvěma bubeníky Kládum Kryšpínem a Jiřím Hruběšem. Reedice jejich čtvrtého a zatím posledního

studiového alba, které vyšlo v roce 1997 pod názvem Běr vyjde u Supraphonu 8.3. Loni skupina vyrazila na turné v původní sestavě. Na trhu se v souvislosti s koncerty objevily reedice úspěšných alb Straka v hrsti a Výběr.

NADČASOVOST PETRA SKOUMALA

V roce 1989 a 1990 vzbudily velkou pozornost dvě LP desky Petra Skoumalá, které nyní vycházejí v kompletu 2 CD k autorovým narozeninám (7. března oslaví 75 let). Alba „...se nezblázni“ a „Poločas rozpadu“ jsou především výrazem vnitřního nesouhlasu s vnější atmosférou doby, vznikaly však také z nutnosti zachytit umělcův stav duše – zamilovanost, lásku, humor, ironii, odpor, obdiv, zklamání,

zoufalství, nostalgií, smutek... Petr Skoumal v tomto kompletu zhudebnil několik textů svých přátel a druhů, většinu z písni si však napsal sám, s mimořádnou invencí skladatelskou i textařskou. Tvořil je v průběhu osmdesátých let, bez naděje, že by velkou část z nich mohl veřejně předvést, do té míry byla jejich pravdivost pro tehdejší moc nepřijatelná. O to větší dopad pak měly písni pro revoltující neveřejné publikum domácích či utajených koncertů. Geniální nadčasovost Skoumalových písni má šanci oslovit posluchače i dnes, kdy s údinem zjišťujeme jejich aktuálnost. Obě alba se hned zpočátku devadesátých let objevila také na CD, tehdy již v rozšířenější podobě než na LP. V našem kompletu jsou navíc bonusy – dosud nikdy nevydané zhudebněné texty Ivana Wernische.

SU 6093-2

**TIP NA
KONCERT:**

Petr Skoumal & hosté – 75. narozeniny!
7. 3. 2013 od 20.30 hodin, Malostranská beseda, Praha
www.malostranska-beseda.cz

Z NAHRÁVACÍHO STUDIA

VZNIKÁ PRVNÍ AUDIOKNIHA V PODÁNÍ KARLA RODENA!

Legendární filmový režisér Jan Němec, tvůrce filmů Démanty noci, O slavnosti a hostech či Noční hovory s matkou, přibližuje ve své povídkové knize svůj nevěřejný život. Činí tak s velkou sebeironií, je nemilosrdný k sobě i k ostatním. V těchto dnech se v nahrávacím studiu rodí audio podoba této knihy v podání Karla Rodena, který se poprvé (!) podílí na vzniku audio nahrávky. Audio-kniha Nepodávej ruku číšníkovi vyjde 22. března!

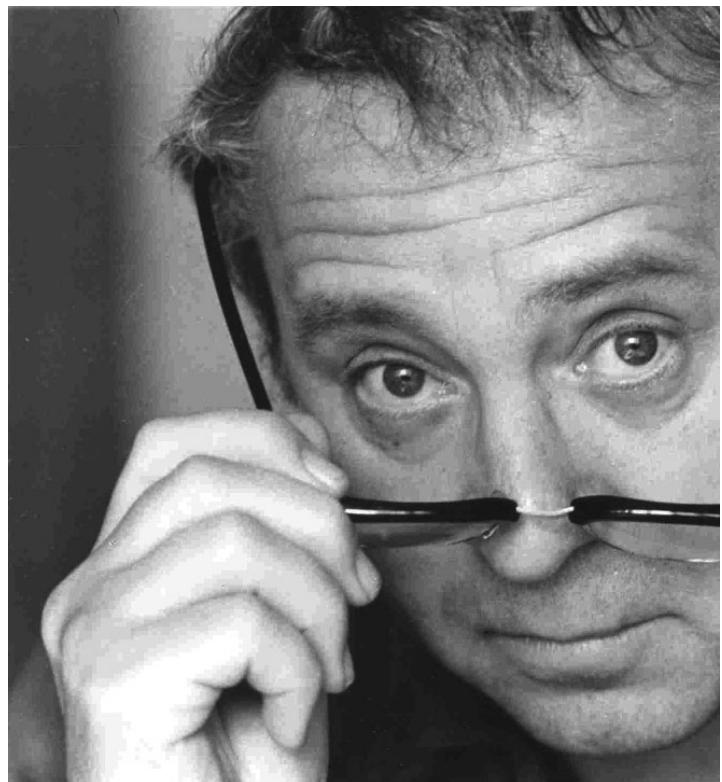

ČERNÁ HODINKA U SPEJBLŮ

V dobách, kdy ještě nebyla v každé domácnosti elektřina, si naši dědečkové a babičky nemohli pustit televizi, nebo rádio, natož se usadit u počítače. A tak večer, když se setmělo, pozvali sousedy a při svíčce si vyprávěli veselé příhody a říkánky, zpívali krásné písničky a nezapomněli ani na pohádky. Říkali, že drží „černou hodinku“. Díky úspěšnému autorskému týmu Miloš Kirschner – Vladimír Straka máte možnost užít si „černou hodinku“ spolu s Hurvínekem, Máničkou, panem Spejblem a bábinkou. Ani nemusíte čekat, až vypnou proud. Stačí zapálit svíčku, zhasnout světlo a poslouchat. Černá hodinka u Spejblů poprvé na CD vyjde 8. března.

SU 6175-2

MISTR SLOVA MIROSLAV HORNÍČEK

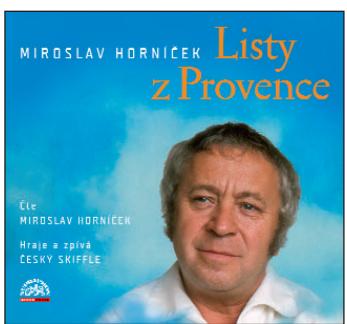
Miroslav Horníček v průběhu let pro Supraphon nahrál řadu úspěšných titulů, převážně ze své autorské tvorby. Loni například vyšla poprvé na CD nahrávka jeho knihy *Jablko je vinno*. Platinovou deskou jsou oceněny audionahrávky slavných *Hovorů H* či legendárních *Předscén s Janem Werichem*.

Letos, kdy si připomeneme Horníčkovy nedožité pětadvadesátiny a také deset let od úmrtí, přichází Supraphon s další archivní nahrávkou, která se tak dostává poprvé na CD. *Listy z Provence* Miroslava Horníčka vyjdou v pátek 22. 2. 2013. Titul bude zároveň k dostání i v digitální podobě v servisu Supraphonline.cz nebo Audioteka.cz.

Zážitek nad něčím již jednou prožitym se přihodil mladému Miroslavu Horníčkovi v jeho sedmnácti letech. Setkal se s verší francouzského básníka Fréderica Mistrala a jako by se jimi vrátil do krajiny, kterou důvěrně znal zatím pouze ze svých snů, do jižní Francie, do Provence. O tomto kraji si od dětství sbíral veškeré zmínky, kreslil mapky, zapisoval záznamy. Horníček o své zvláštní zálibě piše: „Opisoval jsem si s pocitem někoho, kdo se dozvídá o svém rodišti, které nikdy nepoznal a který s dychtivostí rodáka chce vědět co nejvíce, ne-li vše.“ Verše Fréderica Mistrala, zhudebněné bratry Traxlery, na této nahrávce doprovázejí četbu Horníčkových fiktivních dopisů, adresovaných hrdinům jeho milovaného kraje.

Literární postav z románu Alfonse Daudeta – *Tartarinovi z Tarasconu*, skutečnému d' Artagnanovi, předobrazu pozdějšího čtvrtého mušketýra, básníku Frédericu Mistralovi, neznámým trubadúrům a slavnému herci Gérardu Philipovi. Dopisy napsal již čtyřicetiletý Horníček pod modrým nebem Provence, za zvuku cikád, v okamžiku, kdy se mu splnil jeho životní sen a on jako by se vrátil tam, kde mu bylo skutečně dobré.

Nahrávka z roku 1975 znova připomene nejen krásu jazyka i myšlenek proslulého českého rodáka, ale i jeho nadšení z francouzské literatury, divadla, gastronomie a skvělého vína.

SU 6174-2

PĚRLIČKY Z HISTORIE

Šelakové a vinylové desky, audiokazety, videokazety, CD a DVD z toho všeho v průběhu třiaosmdesáti let s úspěchem vyprávějí své veselé příběhy
Spejbl a Hurvínek...

- První nahrávka se Spejblem a Hurvínkem vznikla v červnu 1929. Vyšla na značce His Master's Voice. Jde o parodie písniček Sonny Boy a Maminko, mámo.
- První nahrávka Josefa Skupy se Spejblem a Hurvínkem pro značku Ultraphon je z 31. 7. 1930 a jde o Pohádku o chciplé vodě.
- Spejbl a Hurvínek hlasem Miloše Kirschnera poprvé promluvají v nahrávce Spejbl básníkem. Vznikla ve studiu Mozarteum 14. 2. 1957.
- První nahrávka s Helenou Štáchovou v roli Máničky vznikla 2. 2. 1969 a jde o scénku Hurvínkovi k narozeninám.
- Za uplynulých třiaosmdesát let se celkem prodalo na značkách Ultraphon, Esta a Supraphon úctyhodných: 5.399.000 zvukových nosičů.
- Nahrávky Divadla Spejbla a Hurvínska získaly celkem 32 zlatých desek, 24 platinových desek a jednu diamantovou desku Supraphonu.

JEAN FOURNET

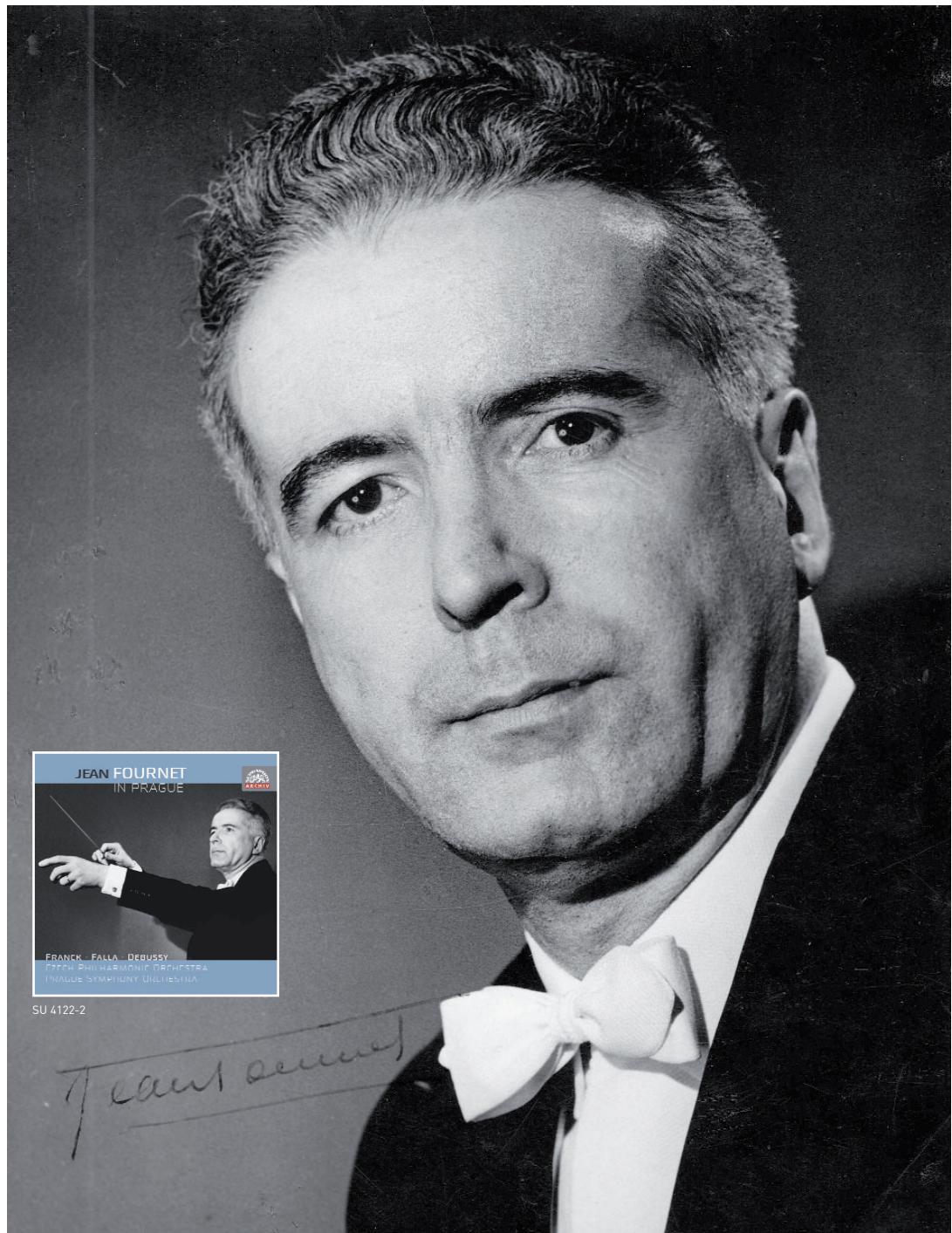
LEGENDA FRANCOUZSKÉHO DIRIGENTSKÉHO UMĚNÍ

V NAHRÁVCE S ČESKOU FILHARMONIÍ

Když Jean Fournet (14. dubna 1913 – 3. listopadu 2008) dirigoval v Praze poprvé, bylo to na festivalu Pražské jaro 2. června 1954. Tento festivalový ročník byl sice hlavně ve znamení návratu Václava Talicha, koncertů Svatoslava Richtera a důležitých jubilej českých skladatelů, ale koncert francouzského hosta nezapadl. Byl požádán, aby doprovodil Františka Maxiána v Dvořákovi klasickém koncertu, jeho program však vrcholil Symfonii d moll Césara Francka. Tuto skladbu později natočil s Českou filharmonií Sir John Barbirolli, Fournet ovšem pořídil vzácné nahrávky dalších Franckových skladeb a impresionistů. Blízko měl ovšem i k novější hudbě, protože při svém druhém hostování v lednu roku 1961 provedl vedle Berliozovy Fantastické symfonie také Symfonii č. 1 Henryho Dutilleuxa. Recenzenti ho zachytily jako dirigenta, který vystupuje nenápadně a neokázale: „Fournetovo gesto je plastické, dobře vede hráče, není nikdy samoúčelné nebo vnějškově efektní. Dirigent bezvýhradně dílu slouží.“ Anebo na jiném místě, „pronikavým vnitřním pohledem člení symfonii na jasně oddělené, ale vzájemně podmíněné úseky.“ Zajímavé je, že při druhém pražském hostování kritika více než Berliozovu Fantastickou ocenila jeho provedení Symfonie č. 1 Henryho Dutilleux: „Se svým uměřeným temperamentem, se svou přesnou, rozváženou koncepcí vůlí i racionalním východiskem svého umění má k této hudbě obzvlášť blízko.“ Další charakteristiky o něm mluví jako o jemném perfekcionistovi.

V době své první pražské návštěvy byl Jean Fournet hudebním ředitelem Komické opery v Paříži (1944–1957). Jako dirigent debutoval už v roce 1936 v rodinném Rouenu a první zkoušnosti získával také v Marseille. Předtím studoval na Pařížské konzervatoři vedle dirigování také flétnu, sám později vyučoval na pařížské École normale. Jako šéfdirigent se zapsal do historie Nizozemského rozhlasového orchestru, Rotterdamského symfonického orchestru, hojně nahrával také s orchestrem Lamoureux. Angažmá v Japonsku vyvrcholilo v letech 1983–1986, kdy byl šéfdirigentem Tokijského metropolitního orchestru, jehož čestným dirigentem zůstal dalších dvacet let. Řadu let působil také v porotě respektované dirigentské soutěže v Besançonu.

Byl velmi oblíbeným hostujícím dirigentem, který propagoval francouzskou hudbu na mnoha svých cestách. V Tokiu v roce 1957 jako první dirigoval Debussyho operu Peléas a Melissanda, zasloužil se o velmi úspěšná provedení opery

Dialogy Karmelitek (Dialogues des Carmélites) Francise Poucence, děl Franka Martina či Paula Dukase. A samozřejmě Debussyho a Ravela. Jako dirigent zůstal činný do vysokého věku, v roce 1987 debutoval v Metropolitní opeře Samsonem a Dalilou a k České filharmonii se vrátil ještě v roce 1992 a naposledy dokonce v roce 2003. Jako devadesátiletý tehdy řídil dva koncerty

v Praze a pět koncertů na zájezd po Japonsku. V programu opět převládala francouzská hudba: Pierné, Debussy, Ravel, Fauré.

V době stažené železné opony pro Českou filharmonii představoval Jean Fournet jednu z vítaných a vzácných příležitostí vstoupit do světa francouzské hudby s průvodcem nejnovolajejším. V letech 1963–67 tak vznikly předkládané okouzlující

nahrávky, jež i po letech snesou nejvyšší srovnání: filharmonici ve svém vrcholném „ančerlovsckém“ období zcela přirozeně integrovali Fournetu noblesu, jemnost a smysl pro barevnost. Nově remasterované vzácné snímky vycházejí u Supraphonu poprvé na CD v roce, kdy si hudební svět připomíná nedožitě sté narozeniny této legendy francouzského dirigentského umění.